ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ନିର୍ମାଣ କମ୍ପାନୀ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 1, 2001

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ବାରିଆଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940: ଧାରା 30 ଏବଂ 33-- ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ, ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି -- ଖଣ୍ଡ 83 ରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯାଞ୍ଚ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ତାରିଖ ଠାରୁ 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ୍-- ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ 15 ଦିନ ପରେ କରାଯାଇଥିବା ଦାବିର ତଥ୍ୟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ଏବଂ ଏହିପରି ଦାବି ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ -- ଖଣ୍ଡ 83 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ନଦେଇ, ଆବେଦନକାରୀ ନଭେମ୍ବର 1977 ରେ ବାତ୍ୟା ଏବଂ 1978 ରେ ବନ୍ୟା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତି ସମ୍ପର୍କରେ ଦାବି କରିଥିଲେ -- ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା --ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଅଂଶକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ -- ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ଖଣ୍ଡ 83 ର ପରିକଳ୍ପନାଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବିବାଦ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା-- ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚିଠିରେ କେବଳ ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା-- ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଏକାଠି ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା -- ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ପରିମାଣ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।

1977 ମସିହାରେ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ଖମ୍ମାମ ଜିଲ୍ଲାର ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ବାମ କେନାଲରେ ମୃତ୍ତିକା କାର୍ଯ୍ୟ, ଖନନ ଏବଂ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଜଳପଥ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଚୁକ୍ତିନାମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଚୁକ୍ତିର ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ ପାଖାପାଖି 1.57 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଚୁକ୍ତିରୁ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଭେମ୍ବର, 1977 ମସିହାରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ଏବଂ 1978ରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବର୍ଷା ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବନ୍ୟା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଭରଣା ପାଇଁ ଦାବି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆଗତ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ହକଦାର ନଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି, ବିଶେଷ କରି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳର ଦଖଲ ନେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏଥିସହିତ, ୱାଇରା ବର୍ଷା ମାପ କେନ୍ଦ୍ରର ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ଜୁନ୍ 1978 ରେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହୋଇନଥିଲା, ଯାହାକି କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳର

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୂତନ ଦାବି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାବି ତମାଦି ହୋଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ଦାବି କରିବା ଏବଂ ବିବାଦ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 83 ର ଅନୁପାଳନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଦାବିକୁ, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ତାରିଖ ଠାରୁ 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦିଗକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ । ଖଣ୍ଡ 83ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ସମୟ ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଇଁ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ ।

2. ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ବନ୍ୟା ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଖଣ୍ଡ 83 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ବିବାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହେଉ ନାହିଁ; ତାହା ନଭେମ୍ବର ୧୯୭୭ର ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଗ୍ରିମ ଟଙ୍କାର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି ହେଉ କିମ୍ବା ୧୯୭୮ର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବର୍ଷା ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିର ଭରଣା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ହେଉ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତା 26-11-1977 ରିଖର ଚିଠିରେ କେବଳ ଏତିକି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରମ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିଳାସପୁର, ଓଡ଼ିଶା, ମେହବୁବନଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରମ ନିଯୁକ୍ତି ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଶ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ବାତ୍ୟା କାରଣରୁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ବାତ୍ୟା ପରେ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଫେରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ କେତେ ଶ୍ରମିକ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେତେ ପରିମାଣର କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବରଣୀ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ସେହି ବିବାଦ ଯାହା ଖଣ୍ଡ 83 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି ବିବାଦ ଆଦୌ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3593-3596/1996

30.8.93 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଏ. ଏ. ଓ. ସଂଖ୍ୟା 1200 ଏବଂ ସି. ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3120 ଏବଂ 3121/1987 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ସହିତ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3688-3691/1996

ଟି. ଏଲ. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର, ଡି. ରାମ କ୍ରିଷ୍ଣା ରେଡ୍ଡୀ, ଜି. ଆର. କେ. ପ୍ରସାଦ, ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ, ଜି. ପ୍ରଭାକର, ସୁଶ୍ରୀ ଟି. ଅନାମିକା, ପି. ପି. ସିଂହ ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଯଥା 1200 ଏବଂ 1201/1987 ଏବଂ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 3120 ଏବଂ 3121/1987 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆସିଛି । ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଏବଂ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହା 1977 ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ହୋଇଥିବା ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଠିକାଦାରଙ୍କର କ୍ଷତି ଏବଂ 1978 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଅସାଧାରଣ ବର୍ଷା ଓ ବନ୍ୟାରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ପୂରଣ ପାଇଁ 9,66,000/- ଟଙ୍କା ଥିଲା, ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ଖମ୍ମାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ବାମ କେନାଲରେ ମାଟି କାମ, ଖନନ ଏବଂ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଜଳପଥ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1977 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ଏହି ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଉଭୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ ହାରାହାରି 1. 57/- କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ । ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି, ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଅଂଶକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ହକଦାର ନଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃତର୍ଜମା କରିପାରି ନାହାନ୍ତି, ବିଶେଷ କରି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳର ଦଖଲ ନେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏଥିସହିତ, ୱାଇରା ବର୍ଷା ମାପ କେନ୍ଦ୍ରର ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ଜୁନ୍ 1978 ରେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହୋଇନଥିଲା, ଯାହାକି କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ଦାବି ଉଠାଯାଇଛି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ନୂତନ ଦାବି କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ଦାବିଗୁଡିକ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିବୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାବି ତମାଦି ବାହାରେ ଥିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 83, ଯାହା ଉପରେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି, ତାହାର ପ୍ରଭାବ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରର ଅଟେ:-

83. ଦାବି ଏବଂ ବିବାଦ

ଯେକୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜୁଥିବା ବିବାଦକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ତାରିଖ ଠାରୁ 15 (ପନ୍ଦର) ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ସମସ୍ୟାଗୁଡିକର ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ତଥ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଏକ ତ୍ୱରିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦାବିର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼େ, ଯାହା ଖାରଜ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ନିଲାମଧାରୀମାନେ ଏହି ସର୍ତ୍ତକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ।

1977 ମସିହାର ବାତ୍ୟା ଏବଂ 1978 ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଓ ବନ୍ୟା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଭରଣା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସରକାର 1979 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ 4.67/- ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅଗ୍ରୀମ ଋଣ ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚାଲୁ ବିଲ୍ ଦେୟରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ରହିଥିବା କେବଳ ଦୁଇଟି ଦାବି ହେଉଛି ଦାବି ସଂଖ୍ୟା I (A) ଏବଂ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା II (A) । ଦାବି ସଂଖ୍ୟା 1 (A) ହେଉଛି "ନଭେମ୍ବର 1977 ରେ ହୋଇଥିବା ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା କାରଣରୁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରୀମ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିର ଭରଣା ଏବଂ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା II (A) ହେଉଛି ହେଉଛି "1978 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବର୍ଷା ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବନ୍ୟା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଭରଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ" । ଏକ ଦାବି ଏବଂ ବିବାଦ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 83 ର ଅନୁପାଳନ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହି ଦିଗ ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଏହି ଦାବିକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ତାରିଖ ଠାରୁ 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦିଗର ଯାଞ୍ଚ ହୋଇପାରିବ । ଖଣ୍ଡ 83ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ସମୟ ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଇଁ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନୂତନ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଆମେ କେବଳ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ, ସର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 83 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବନ୍ୟା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କ୍ଷତି ସହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 83 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦାବି କରିବା କିମ୍ବା ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବ ପାଇଁ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା I (A) କିମ୍ବା ଦାବି ସଂଖ୍ୟା II (A) ରେ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିବାର ଜଣାପଡୁନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତା 26-11-1977 ରିଖର ଚିଠିରେ କେବଳ ଏତିକି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରମ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିଳାସପୁର, ଓଡ଼ିଶା, ମେହବୁବନଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରମ ନିଯୁକ୍ତି ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଶ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ବାତ୍ୟା କାରଣରୁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ବାତ୍ୟା ପରେ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଫେରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ କେତେ ଶ୍ରମିକ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେତେ ପରିମାଣର କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବରଣୀ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ସେହି ବିବାଦ ଯାହା ଖଣ୍ଡ 83 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି ବିବାଦ ଆଦୌ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା II (A) କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି:-

"ଦାବି ସଂଖ୍ୟା II. 1978 ମସିହାର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବର୍ଷା ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଭରଣା ନିମନ୍ତେ ।

ଦାବିଦାରମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲିଥିବାବେଳେ, ଜୁନ୍, 1978 ରେ, ପେଡାବାଗୁ ଅବବାହିକାରେ ପ୍ରବଳ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ଜୁନ୍ ମାସ ପାଇଁ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାୟ 20 ବର୍ଷ

ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ବୋଲି ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାରତୀୟ ପାଣିପାଗ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ତଥ୍ୟ (ସଂଲଗ୍ନ) ରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ଫଳରେ ନଦୀ ଶଯ୍ୟାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅନେକ ବନ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଖନନ ହୋଇଥିବା ମୂଳଦୁଆରେ ପ୍ରବଳ ପଟୁ ଜମା ହେବା, ପୂର୍ବରୁ ଗଠିତ ନଦୀ ବନ୍ଧର ପ୍ରବଳ କ୍ଷୟ, ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ନଷ୍ଟ ହେବା ସହ ଗଚ୍ଛିତ ସାମଗ୍ରୀର କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ପରିବହନ ଯାନବାହନ ଅକାମୀ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଖଣିରୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପରିବହନ ପଥ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥିଲା । ଗାଡ଼ି ରାସ୍ତା ଖସଡା ହୋଇଯିବାରୁ ଭାରି ଗାଡି ଗୁଡ଼ିକ ଅଧା ଭାର ନେଇ ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ପ୍ରତି ଯାତ୍ରାରେ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗୁଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ।

ଜୁନ୍ ମାସରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହୋଇଥିବାରୁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଶା ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା, ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ।**ଅସାଧାରଣ** ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଏବଂ ବନ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ମୋଟ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ପରିମାଣ ହେଉଛି 12,80,262/- ଟଙ୍କା ଯେହେତୁ ଦାବିଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଥାଇ ଏହି କ୍ଷତି ସହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାର ପ୍ରତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ଅଟନ୍ତି"।

ପୁନର୍ବାର ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ଦାବି ଉଠାଇଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 42 କୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ: -

"42. ବନ୍ୟା:

କାର୍ଯ୍ୟ ଋତୁରେ ଆକସ୍ମିକ ଏବଂ ଅସମୟରେ ବନ୍ୟା ଆସିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଳରାଶି ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବନ୍ୟା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ଠିକାଦାର ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉପକରଣ, ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ବନ୍ୟା ଜଳ ହ୍ରାସ ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସୁରକ୍ଷାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ସହିତ ଠିକାଦାର ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ତେବେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ଷତି ପାଇଁ ଏପରି ଅବସରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ । ଏହି ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ କର୍ମଚାରୀ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି, କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀର କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ନଷ୍ଟ ପାଇଁ ବିଭାଗ, ଦାୟୀ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

1. ମୌସୁମୀ ସମୟରେ ହଠାତ୍ ବନ୍ୟା କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ପଙ୍କ, ଆବର୍ଜନା, ବାଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଠିକାଦାର ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବାହାର କରିବେ, ଯଦି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଂକ୍ରିଟ୍ ଏବଂ ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀ କାମରେ ପୋତି ନହୋଇପାରିଥିବା ଖନନ ଅଂଶ, ବର୍ଷା ଦିନରେ ମାଟି ଏବଂ ପଙ୍କରେ ପୋତି ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପୁନଃ ଖନନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

2. ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ଲୋକ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଚାଲୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ମାପଚୁପ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଦେୟ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ, କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ କିମ୍ବା ବନ୍ୟା ସମୟରେ ହେବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ, "ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ବୀମା" ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଛାଡି, କୌଣସି ଲୋକର କ୍ଷତି, ସାମଗ୍ରୀ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ଷୟକ୍ଷତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଗତିରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପାଇଁ ବିଭାଗ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ।

ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ କ'ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାବିଗୁଡିକ କ'ଣ ଏବଂ ସେମାନେ ବିଭାଗ ଆଗରେ ଏପରି ଦାବି କରିନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦାବିକୁ, ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ ଏବଂଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ସି. କେ. ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।